

معرفی

كتاب رسائل و مکاتبات میرزا ملکمن خان ناظم الدوله و زندگي نامه او

* مریم گنجی

میرزا ملکمن خان ناظم الدوله در سال ۱۲۴۹ هـ. ق / ۱۸۳۳ م در اصفهان متولد شد. پدر وی میرزا یعقوب، از ارامنه جلفای اصفهان بود که بعدها به اسلام روی آورد و مسلمان شد. (کرمانی، ۱۴۹) وی که مترجم سفارت روس بود، ملکمن را در ده سالگی برای تحصیل به فرانسه فرستاد و او در مدرسه ارمنیان پاریس دوره پلی‌تکنیک را گذراند و در کنار آن به مطالعه اقتصاد و سیاست پرداخت. (اصیل)

ملکمن خان پس از قتل امیرکبیر و در زمان صدارت

میرزا آقا خان نوری به ایران بازگشت و هم‌زمان با مترجمی در وزارت امورخارجه در دارالفنون نیز درس داده و مترجمی معلمان اتریش را بر عهده گرفت. (حسین‌پور) وی پس از ماجراهی هرات، در مذاکرات صلح ایران و انگلستان در پاریس به همراه

باب امداد از بدمخواه مخصوص عرض نام

آذربایجان بزرگ از بدمخواه مخصوص عرض نام

بدهم مخفف بزرگ از بدمخواه مخصوص عرض نام

آذربایجان بزرگ از بدمخواه مخصوص عرض نام

آذربایجان بزرگ از بدمخواه مخصوص عرض نام

هیئتی با سرپرستی میرزا فخر خان امین الدوله غفاری شرکت نمود. وی پس از بازگشت به ایران و تأسیس فراموشخانه در راستای بهبود اوضاع داخلی کشور، رساله‌ای تحت عنوان «کتابچه غیبی» را برای آگاهی و مقاومت ساختن شاه به انجام اصلاحات نوشت و به دست میرزا جعفرخان مشیرالدوله به حضور شاه فرستاد. در این کتابچه نخستین طرح قانون اساسی مشتمل بر تفکیک قوای قانونگذاری و مجریه و چگونگی تدوین مجموعه قوانین شرعی و عرفی، سازمان حکومت و مجلس تنظیمات (قانونگذاری) و مجلس وزراء و سازمان هر وزارت خانه به طور جداگانه شرح داده شده است و نیز درباره بانک، چگونگی سرمایه‌گذاری، ضرب سکه، سازمان ارتش و تقسیمات کشوری مباحثی بیان شده است. انتشار کتابچه، تأسیس فراموشخانه، تحریکات مخالفان ملکم خان و در نهایت احساس خطر شاه، صدور فرمان انحلال فراموشخانه در ۱۲۷۸ هـ. ق و تبعید میرزا ملکم خان به بغداد را به دنبال داشت. (الگار، ۵۰) ملکم خان از بغداد به استانبول رفت و در روزنامه‌های آنجا با رویکرد انتقادآمیز نسبت به دولت ایران قلم زد. تا این‌که با تلاش‌های میرزا حسین خان سپهسالار (وزیر مختار ایران در عثمانی) ملکم در ۱۲۸۸ هـ. ق به ایران بازگشت و به انتصاب در مقام مشاور صدارت عظمی و دریافت لقب ناظم الملک و نشان تمثال همایونی درجه اول نائل گردید.

در ۱۲۹۰ هـ. ق ملکم به سمت وزیر مختاری ایران در لندن منصوب شد و در ۱۲۹۵ هـ. ق پس از ماجراهی قرارداد رویتر به عنوان مأمور ایران جهت طرح مطالبات ایران در ناحیه قطور راهی برلین شد. پس از موقوفیت در این مأموریت و در بازگشت به ایران به لقب ناظم‌الدوله ملقب شد. (رایین، ۳۲ و ۳۳).

پس از واگذاری امتیاز لاتاری به نمایندگی ملکم خان از جانب دولت ایران و گسترش مخالفت علما با این امتیاز ملکم از مناصب خود معزول گشته و کلیه القاب وی باز ستانده شد. پس از این جریانات ملکم خان اقدام به تأسیس روزنامه «قانون» نموده و در این روزنامه، ضمن خودداری از انتقاد صریح از شاه، امین‌السلطان را مورد حملات شدید خود قرار داد. پس از کشته شدن ناصرالدین شاه و به تخت نشستن مظفرالدین شاه، روابط امین‌السلطان که بار دیگر به صدارت منصوب گردیده بود، با ملکم خان رو به بهبود گذاشت و ملکم به سفارت ایران در رم اعزام شده و به نشر قانون پایان داد. (سال

۱۸۹۹م).

ناظم‌الدوله همزمان با نشر روزنامه قانون به تشکیل "مجمع آدمیت" اقدام کرد، این مجمع در سال ۱۸۹۶ و همزمان با تاج‌گذاری مظفرالدین شاه منحل شده و جای خود را به جامع آدمیت داد.

سرانجام وی در سال ۱۹۰۸ م (۱۳۶۶ هـ. ش) در سن ۷۷ سالگی در سوئیس درگذشت و طبق گفته اسماعیل رایین، بنا به وصیت خودش، جسد وی سوزانده شد و خاکستریش را برای تسليم به وراث در کوزه‌ای ریختند. (رایین، ۱۶۷)

رسائل و مکاتبات ملکم خان (ناظم‌الملک)

کتاب رسائل و مکاتبات ملکم خان (ناظم‌الملک) که به صورت عکس نسخه خطی در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران موجود است در ۳ مجله شامل تعدادی متن نامه، تلگراف و ترجمه به قلم میرزا ملکم خان ناظم‌الدوله (۱۲۹۲-۱۲۹۴) می‌باشد.

جلد اول این کتاب مشتمل است بر متن ۲۰ نامه و ۸۰ تلگراف، جلد دوم حاوی ۱۹ متن نامه و ۲ ترجمه نامه و در نهایت جلد سوم شامل ۱۷ متن نامه، ۱۵ تلگراف و ۴ ترجمه نامه است.

همان‌طور که گفته شد مجموعه مورد بحث که در زمان تصدی سفارت ایران در لندن توسط ناظم‌الدوله نوشته شده حاوی ۵۶ متن نامه که اغلب خطاب به وزیر امورخارجه وقت ایران نوشته شده در ۳ نامه دیگر خطاب به معین‌الملک است. در قسمت ترجمه، نامه‌هایی از لرددربی و کرچاکف آورده شده است.

این نامه‌ها که در زمان جنگ‌های روسیه و عثمانی و دوران تشتت داخلی عثمانی نوشته شده، حاوی گزارش‌هایی از روند تحولات بین‌المللی (منطقه عثمانی) و نقش دولت انگلستان در این حوادث است.

میرزا ملکم خان که به عنوان نماینده رسمی دولت ایران در لندن حضور دارد، از یکسو اخبار جنگ‌ها و درگیری‌های منطقه و نقش دول بزرگ را در این جریانات به اولیای دولت ایران منتقل کرده و گزارش تلاش‌های خود را جهت تحصیل منافع ایران در جریان این تحولات و مسائل روز دیگر به سمع مسئولین ذی‌ربط می‌رساند و از سوی دیگر با ارائه گزارش‌هایی از اوضاع دولت عثمانی به تحلیل مبانی چگونگی شکل‌گیری

این بحران می‌پردازد.

ملکم خان با ارائه گزارش‌های پی‌گیر و مستمر درباره جنگ عثمانی در تلاش است چهره کاملی از جهت‌گیری‌های بین‌المللی و نقش دول خارجی را در این جنگ برای دولت‌مردان ایران ترسیم نماید. او در این راستا به تبیین منافع دول بزرگ از مداخله در جنگ عثمانی می‌پردازد.

او با پی‌گیری تغییر و تحولات این جبهه‌گیری‌ها و تلاش در فهم روابط و عمل آن سعی می‌کند با ارائه شمة کاملی از این جریانات دولت‌مردان ایرانی را از روابط قدرت حاکم بر صحنه بین‌المللی و به ویژه منطقه پر تنش که ایران در آن قرار دارد آگاه نماید و برای هوشیار کردن دولت ایران به بررسی مشکلات داخلی و عقب ماندگی‌های دولت عثمانی که از نظر وی عامل مهمی در درگیری عثمانی در این جنگ می‌باشد، می‌پردازد. در جریان اغتشاشات داخلی عثمانی و درگیری‌های صرب‌ها با این دولت، روسیه با توجه به منافع خود در منطقه نهایتاً وارد جنگ شد. دولت انگلستان که به عنوان یک مهره اصلی در صحنه بین‌المللی حضور داشت. با توجه به منافع خود نقش عثمانی به عنوان پایگاه دولت انگلیس در شرق و عدم تمایل انگلیس به گسترش نفوذ روسیه در این منطقه و حمایت‌های مالی انگلیس از عثمانی در این جریانات، علی‌رغم دو دستگی‌های پارلمان و افکار عمومی انگلستان در مورد حمایت از عثمانی، تمایل به حفظ عثمانی و آرامش منطقه داشت.

چنان‌چه از نظر ملکم خان دولت انگلیس مصلحتش این است که عثمانی را حفظ کند ولی وزرا در انگلیس نظرات متفاوتی در این‌باره دارند مسأله مهم این است که اگر دولت روس در شرق زیاده روی کند، انگلیس بی‌کار نمی‌نشیند و مداخله می‌کند. (ملکم خان، رسائل، جلد دوم، پاکت ششم، نمره اول).

از نظر ملکم خان یکی از دلایل عمدۀ تلاش دول خارجی به ویژه انگلستان در بقای عثمانی تأمین منافع اقتصادی ایشان در منطقه حاضر می‌باشد. اهمیت بقای عثمانی به دلیل وام‌های پرداخت شده به این کشور است. «اما اولیای دولت ایران چنان تدبیرها به کار برده‌اند که اگر خدای ناخواسته خطری از برای ایران روی دهد در تمام فرنگستان یک نفر وزیر یا یک نفر تاجر یا یک نفر روزنامه‌چی نیست که در بقای ایران به قدر یک دینار

شرافتی داشته باشد. اعظم و سرآمد خبطهای دنیوی این است که یک دولتی وجود و عدم خود را از برای دنیا علی السویه ساخته باشد. در این چند سال به واسطه حسن بعضی اتفاقات دولت علیه نمی‌توانست وجود خود را از برای دنیا چنان لازم بسازد که امروز ۱۰۰ میلیان از خلق فرنگستان شریک بقای ایران و سینه زن مصلحت ما باشند ... اولیای دولت علیه طوری حرکت کردند که گویا همت واحد ایشان این بوده که روابط زندگی ایران را از جمیع دنیا طوری مقطوع نمایند که در هیچ موقع از برای ذکر اسم ایران دیگر هیچ احتیاجی باقی نماند.» (ملکم، همان، جلد دوم، پاکت ششم، نمره ۱).

مسئله اساسی و کلیدی مورد تأکید ملکم دانستن عقب‌ماندگی و «جهالت دولت مردان عثمانی در دوری از ترقیات این دوران» (ملکم، همان، جلد دوم، پاکت دهم، نمره ۱) به عنوان علت اغتشاشات و درگیری عثمانی در جنگ است.

وی با اشاره‌ای ظریف به اوضاع داخلی ایران، علت اصلی مشکلات عثمانی را در دور نگهداری سلطان عثمانی از واقعیات سیاسی داخلی، اوضاع بین‌المللی و رفتار فریب آمیز و متملقانه وزرا و مشاوران وی دانسته و اذعان می‌دارد که وزرای سلطان عثمانی وی را چهل سال از سواد و معاشرت و مراوده دور نگه داشته و سپس گفتند: «حالا باید این دولت معظم را که در هر گوشه آن ده خطر مهلك هست نظم بدھی و از برای تقویت آن بیچاره تدبیری که پیدا کردند این بود که هر ساعت بروند در پیش او به خاک سجده بیفتند و بگویند نظر شما کیمیا است. آن‌چه به خاطر شما می‌رسد الهام الهی است، شما سایه خداید. شما عقل کل و دانای مطلق هستید. این نوع حرف‌ها بدیهی است که به گوش هر کس سه روز تکرار بکنند، باید حقیقتاً عقل کل و وجود خارق عادت باشد که خود را به کلی گم نکند. هرگاه سلطان بیچاره یک نفر آدم می‌داشت که او را گاهی ملتفت به حقایق اوضاع می‌کرد قطعاً کارش به این‌جا نمی‌کشید.» (ملکم، همان، جلد دوم، پاکت ششم، نمره ۳).

برخی از نامه‌های رسائل و مکاتبات که در بردارنده گزارش مذاکرات ملکم با لرددربی انگلیسی (وزیر امور خارجه انگلستان) در باب اختلافات مرزی ایران با عثمانی یا درگیری‌ها در منطقه هرات و کلات است، نشان دهنده توجه و تأکید بسیار دولت مردان ایران به نظر و موافقت انگلستان است. در این نامه‌ها ملکم با تلاش بسیار برای آگاهی از آرای انگلیس

می‌نویسد:

پاکت پنجم، نمره ۲).

یکی از مسائلی که نظام الملک در رسائل خود به کرات و تفصیل به آن پرداخته علل عقب‌ماندگی ایران و تأکید بر پیوستن به موج تحولات اقتصادی - مالی و صنعتی بین‌المللی است. وی با اشاره به شواهدی نظیر وضعیت دولت عثمانی، ضعف حضور ایران در عرصه بین‌المللی و نایسamanی اوضاع داخلی را در بی‌اعتنایی و ناآگاهی از تحولات بین‌المللی می‌داند. چنان‌چه در جلد اول رسائل در پذیرش تنظیمات دول بزرگ از سوی عثمانی و اجازه نظارت بر اجرای تنظیمات از سوی این دولت می‌نویسد:

«یقین دارم که علمای ما می‌گویند دولت عثمانی خود را خراب کرد. به علت این که خواست راه‌آهن و بانک بسازد، این حرف باز سال‌ها خیالات دولت علیه را عقب خواهد انداخت. دولت عثمانی خراب می‌شود، دلیل این نیست که چرا راه‌آهن و بانک ساخت، دلیلش این است که این قبیل کارها را چرا زودتر و بیشتر نکرد.» (ملکم، همان، جلد اول، پاکت دوم، نمره ۳).

در این راستا از جمله موارد بارز تحولات و پیشرفت‌هایی که ملکم بر آن تأکید بسیار دارد، ایجاد راه‌آهن و تأسیس بانک می‌باشد. به طوری که در یکی از نامه‌ها در تأیید و پذیرش آمدن مأمور روس به ایران برای ایجاد خط راه‌آهن و بستن قرارداد این امتیاز می‌نویسد:

و ایجاد هم‌سویی بین منافع ایران و انگلیس، نقش تعیین کننده منافع و جهت‌گیری‌های این کشور را در جریانات منطقه و توازن نیروها بررسی می‌کند که این مسأله با تأکید نظام‌الدوله بر تغییر ناپذیر بودن مرزهای ایران به ویژه در کلات همراه است.

وی با اعتقاد به این مسئله که منطقه بی‌طرف را نمی‌توان به تعریف درآورد، لازم می‌داند ایران منطقه کلات را خاک بی‌طرف و مستقل بین ایران و هند تعیین نماید. چنان‌چه وی به وزیر خارجه انگلیس می‌گوید: بلوچستان جزء ایران است و شورش‌های داخلی که منجر به انفکاک می‌گردد مهم نیست چرا که باز هم بلوچستان متعلق به ایران است و هیچ قراردادی مبنی بر نقض این قضیه وجود ندارد. دولت ایران کلات را به خواست انگلیس خاک بی‌طرف و مستقل بین ایران و هند درنظر گرفته است و اگر انگلیس در کلات مداخله کند، ایران هم توافق را نقض می‌کند. (ملکم، همان، جلد دوم، پاکت پنجم، نمره ۲).

«راه آهن علاوه بر این ملاحظات خارجه از برای خود ایران لازمه حیات شده است به طوری که راه آهن را به هر شرط و به هر ضرر که متصور باشد باز باید قبول کرد.» (ملکم، همان، جلد اول، پاکت یازدهم، نمره ۵).

یا در جای دیگر در زمینه لزوم تأسیس بانک تأکید می کند که:

«حالا باز به هزار زیان عجز عرض می کنم که بانک را بلاتأمل بسازید، زیرا که بدون بانک نه راه آهن خواهد داشت، نه تجارت، نه مالیات، نه پولتیک و نه حق شکایت. باز هم عرض می کنم حرف بنده این نیست که بانک را به توسط من بسازید، به توسط هر کس، به مشورت هر دولت که می خواهد بسازید، هیچ از من مشورت نفرماید و بنده را هیچ مداخله ندهید، اما هر طور هست بسازید.» (ملکم، همان، جلد اول، پاکت یازدهم، نمره ۶).

و باز در مورد لزوم استقراض از دول خارجی در شرایط بحران مالی کشور و با تأکید بر لزوم وجود بانک جهت استقراض و استفاده بهینه از وام مذکور اذعان می دارد:

«هرگاه در ایران چند دستگاه بانک بربا شود رسوم تحويلداری و طرز محاسبات و آن چهل قسم فنون مالیه که فرنگی ها تازه اختراع کرده اند والآن به منزله تز و چرخه حیات ملل خارجه واقع شده اند همه این رسوم و فنون تازه را اهل ایران از سرمشق بانک در دو سه ماه یاد می گیرند و آن وقت می فهمند که ۲۰۰ کرور را از فرنگستان چه طور می توان گرفت، چه طور می توان به کار برد و چه طور می توان ادا کرد. بدون بانک جمیع این مطالب درنظر اهل ایران تا ابد مجھول خواهد ماند ... بدون تنظیم اسباب مالیه در هیچ صورت قادر به هیچ کاری نخواهد بود.» (ملکم، همان، جلد دوم، پاکت دهم، نمره ۱).

ملکم خان با آگاهی از نظام پادشاهی ایران و فعل ما یشاء بودن شاه به دلیل عدم وجود نهادهای تفکیک شده قانون گذاری - اجرایی در نامه های خود اظهار می دارد که اصلاحات در امور داخلی ایران باید از جانب شاه و دولت مردان صورت بگیرد. با تأکید بسیار بر این که اولین گام در جهت اصلاحات، آگاهی و اذعان به ناتوانی ها و تمایل به استفاده از توانمندی های متخصصین است، می نویسد:

«وزرای فرنگستان هوش و ذهن خود را با وسعت علوم دنیا مشتبه نمی کنند، هر علمی را که در مدرسه تحصیل نکرده اند، بدون خجالت می گویند این علوم را نخوانده ایم

و به حکم این اعتراف حکیمانه همیشه تحقیق مسائل عمدۀ را رجوع به اصحاب علوم مخصوصی نمایند. برخلاف این رسم فرنگستان در ایران تحقیق جمیع مسائل را منحصرأ رجوع به هوش و ذهن شخصی خود می‌کنیم. در هر کار هوش و سلیقه شخصی خود را حکم مطلق قرار می‌دهیم. علم و تحقیق از برای ما هیچ است.» (ملکم، همان، جلد سوم، پاکت سوم، نمره ۷).

در راستای ضرورت انجام اصلاحات در نامه‌اش به معین‌الملک مواردی را به عنوان مهمترین مسائل قابل توجه و اعتنا در زمینه اصلاحات پیشنهاد می‌نمایید:

- استخدام معلم، مهندس، صاحب نظر.
  - ایجاد راه آهن، بانک های تجاری و مالی
  - بکار اندازی معادن، آب ها و جنگل ها.
  - تنظیم دیوان خانه های تجاری.
  - ایجاد شرایط تقسیم و تحصیل مالیات.
  - توفیق گمرکات داخلی.
  - اداره خالصه جات.
  - نظم و اتاق سکه پولی ایران.

ایجاد پلیس

- اعزام دانشجو به خارج. (ملکم، همان، جلد سوم، پاکت سوم، نمره ۷). در جلد دوم رسائل، میرزا ملکم در نامه‌ای با تأکید بر ظرفیت‌های فراوان اسلام، انجام اصلاحات را منافی مبانی و اصول اسلام نمی‌داند و تأکید دارد که علماء و مجتهدین اسلام با درک صحیح از اصلاحات (راه آهن، تلگراف و ...) این امور را در تقابل با اسلام تجواهند دانست.

«... جواب دیگر اولیای دولت این است که می‌گویند خلق ایران مسلمان هستند و تمکین نخواهند کرد که ما این اصول جدید را اخذ نمائیم. این حرف را هرگاه بشکافیم می‌بینیم لغوتر از این مضمونی نمی‌توان اختراع کرد. در اصول ترقی کدام نکته‌ای است که مخالف شریعت اسلام باشد. اسلام یعنی ترقی دنیا، اسلام یعنی آسایش خلق، هر ترقی که در دنیا هست همه مطابق اسلام است. از رسوم عوام خارجه آن‌چه بلاحرف خلاف اسلام

است همه را در ایران جاری کرده‌ایم و آن تدابیر پاک که محرک ترقی دنیا و از هر جهت مطابق اسلام و بلکه حاصل اسلام است آن‌ها را نفهمیده محض پوشاندن عدم علم خود، منافی اسلام و مکروه خلق خود قلم داده‌ایم. کلام احمقی است که بتواند بگوید وضع تلغراف و ترتیب چارپارخانه خلاف شرع اسلام است، چه کفری بالاتر از این‌که کسی بگوید اهل ایران باید از نعمات راه‌آهن محروم بمانند زیرا که علمای اسلام و خلق ایران منکر این نوع ترقیات هستند. مثل آفتاب روشن است که علمای اسلام و خلق ایران بیش از همه کس آرزومند راه‌آهن بوده و خواهند بود. مجتهدين ما بلاستثناء و بلاتأمل الان فتوا خواهند داد که احداث راه‌آهن و نظم ضرابخانه و تسهیل شرایط تجارت و جمیع آن تدابیر بلکه در اطراف به جهت آبادی مملکت به کار برده‌اند از جمله واجبات ذمی دولت است.» (ملکم، همان، جلد دوم، پاکت هشتم، نمره ۱). ■

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی